

ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

Járuljatok hozzá, és megvilágo/sultok nála, * és a ti orcátok /meg nem szégyenül. E szegény is kiáltott, és az Úr /meghallgatta őt, * és minden háborúságából /megmentette őt. **Ant.** Jertek, fiaim, és hallgassatok /engem, * az Úr félelmére tanítlak /titeket. Tartóztasd nyelvedet a /rossztól, * és ne szóljanak hamisságot /ajkaid. **Ant.** Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * keresd a békét és azt kö/vedd! Megőrzi az Úr az ő szolgálóinak /lelkét, * és nem csalódnak, kik őbenne /bíznak. **Ant.** Ott táborozik az Úr angyala az isten/félok körül, * és megszaba/dítja őket. Ízleljétek, és lássátok, hogy milyen /édes az Úr, * boldog az az ember, ki ő/benne bízik. **Ant.**

D.U. 166

1. Krisztus teste és szent vére, angyaloknak étele, elevenen van itt jelen a kenyér és borszínben.

R.) Boruljunk le, s megrendülve imádjuk e Fölséget, az Oltáriszentséget!

2. Bár e csodát, hitünk titkát, elménk föl nem foghatja, de biztosít az igaz hit, melyre Jézus taníta. **R.)**
3. A keresztfán haldokolván rejtett csak az istenség, itt elrejtve és elfedve istenség és emberség. **R.)**
4. Orvosságát, tisztulását lelkünk itt feltalálja, e nagy Szentség az üdvösség bőséges kútforrása. **R.)**
5. Szelíd Bárány! A keresztfán áldozatunk Te lettél, és ezáltal szent Atyáddal nekünk békét szereztél. **R.)**

D.U. 179

1. Üdvözlégy Felség, Oltáriszentség, drága vendégség! Ó drága szép kincs, büntől megtisztíts, jóra felindíts!
2. Elrejtett Isten kenyér – s bor színben, édes Jézusunk! Ó igaz manna, hitünknek titka, szép ajándéka.
3. Krisztusnak teste, szentséges vére, légy te orvosunk! Tarts meg a hitben, erős reményben, szent szerelmedben.
4. Mennyei bőség, szellemi hévség, józan vendégség! Kik méltón esznek, téged élveznek, életet vesznek.
5. Légyen tenéked kedves ez ének, áldott Jézusunk! Áldás az égnek, három Személynek, egy Istenségnek!

ZÁRÓÉNEK: D.U 360

1. Áldj meg minket, Jézus, kik itt egybegyűltünk, - a te áldásodban, kérünk, legyen részünk, - ajándékok közöld bőven vélünk.
Ne hagyj minket, híveidet, szentség nélkül világból kimúlni.
2. Ó, áldott Szűzanya, mennyei szép rózsza, - boldog mennyországnak drága gyöngyvirága, - bűnösöknek édes szószólója.
Vigyázz reánk, édesanyánk, angyaloknak kegyes Királynéja!

Mint a mezőn, az életben is egymás mellett van a búza és a konkoly, a jó és a rossz. Isten egyházában is vannak szentek és bűnösök. Jézus azért jött, hogy a bűnösöknek alkalmat adjon a megtérésre, de senkit sem kényszerít még a mennyországba se. Az embernek magának kell vállalkoznia a legszebb kalandra, hogy megtér és szentté lesz. *Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm, zöldellő legelőkön adott nekem helyet, csöndes vizekhez vezetett engem* (22. zs. 1-2). A hívó embernek naponta találkoznia kell Urával, Istenével. Isten Fiának a megtestesülése óta ez a találkozás sajátos módon történhet. Amikor Jézus magára öltötte emberi természetünket, azonosította magát minden emberrel. Mi tehát nap nap után embertársainkban találkozhatunk övele, őáltala, őbenne Istennel.

Urunk, Istenünk, könyörülj népeden, és add nekünk bőségesen kegyelmed ajándékait, hogy mindenkor élő hittel, reménységgel, szeretettel és állandó éberséggel teljesítsük parancsaidat. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év Bölcs 12, 13.16-19 / Róm 8, 26-27 / Mt 13, 24-43 // B Év Jer 23, 1-6 / Ef 2, 13-18 / Mk 6, 30-34
C Év Ter 18, 1-10a / Kol 1, 24-28 / Lk 10, 38-42

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 142

1. Kezdődik az ének, az Úr Fölségének, kezdődik a szent áldozat. Alázatos hittel imánk hozzád sír fel, ó, Atyánk, kegyesen fogadd.
Bűnbánó szívvel koldulunk, könyörülj népeden Urunk, érte halt halált szent Fiad.
2. Isteni szent Fölség, hála és dicsőség tégedet illet egyedül. Trónod zsámolyára száll szívünk imája, égbe hol szent Fölséged ül.
A szívünk tehozzád eped, köszönjük, hogy szent Gyermeked küldted el béke-követül.
3. A kereszt oltárán Jézus égi Bárány, Atyjának fölálodoztatott. Kenyér s bor színében megújítja szépen az áldott szent áldozatot. Ó Atyánk, kegyesen fogadd, hintsd le ránk szent malasztodat, s fordítsd el tőlünk haragod!
4. Mi is a szívünket, bűnkat, örömmünket áldozzuk, ó Atyánk, neked. Kezed áld vagy büntet, egész életünket adtad, hát el is veheted.
Jézusért bízva szenvedünk, Jézusé legyen életünk, ki értünk fölfeszítettet.

INTROITUS: D.U. 386 ECCE DEUS ADIUVAT ME 53. zs. 6.8. 3-4

Krisztus szabad akaratból áldozta magát az Atyának („... az Atya szeret engem, mert életemet adtam... és senki sem veszi el azt tőlem, hanem én magamtól teszem le azt...” - Jn 10, 17-18. Mi is szabad akaratból egyesülünk a szentmisében Krisztus áldozatával.

Í-me, az Is-ten se- gít en-gem, s az Úr az én lel-kem oltalma-zó- ja,
ál-do-zok né- ki szabad a- ka-rat-ból. (5.t.) † *

Isten a te nevedben szabadíts meg /engem, * és a te erőddel ítéld meg /engem.
Isten, hallgass meg imádsá/gomat, * vedd füleidbe az én szá/m i/géit! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 385 / 1 DOMINE, DOMINUS NOSTER 8. zs.2. 5.

Az Úr nagysága kétszeresen megnyilvánult nekünk: egyszer az ő felségének a teremtésben való megmutatkozása által, másodsor a megváltásban, amikor megemlékezett az emberfiakról, meglátogatta őket. Ez a megemlékezés örökké tartó, végéig kíséri az Egyházat minden támadások közt a történelem századain.

R.) Uram, mi Urunk! * mily csodálatos a te neved az egész földön!

V.1) Mily magasztos a te dicsőséged * minden e/gek fölött! **Mily csodálatos...**

V.2) Micsoda az ember, † hogy megemlékezel róla? * mi az ember fia, hogy meglátogatod őt? **Mily csodálatos... Uram, mi Urunk...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Urunk, édes Istenünk, * mennyire jó vagy hozzánk! 85. zs. 5a.v.

B Az Úr nékem pásztorom, * inséget nem kell látnom. 22.zs. 1.v.

C Uram, ki lakhat * a te hajlékodban? 14.zs. 1.v.

ALLELUJA: ERIPE ME 58. zs. 2. v.

V.) Ments meg engem az én ellenségeimtől, Istenem, * az ellenem támadóktól szabadíts meg engem!

A Áldalak téged Atyám mennynek és földnek Istene, * mert feltártad a kicsinyeknek országod titkait. Mt 11,25

B Jézus mondja: † Juhaim hallgatnak szavamra, * ismerem őket és a nyomomban járnak. Jn 10, 27

C Boldogok, akik jó szívvel fogadják Isten igéjét, * és állhatatosságukkal gyümölcsöt teremnek. Lk 8,15

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G.H. 98 JUSTITIAE DOMINI 18.zs. 9. 11. 12. 9. 10. 15.

Az Úr igazságai egyenesek, - megvidámítják a szíveket, +

R.) édesebb a méznél, a csor /gatott méznél, *

bizony meg is tartja azokat a /te szolgád.

V.1) Az Úr parancsolata fénylő, - megvilágosítja a szemeket, +

az Úr félelme szent, megmarad örök/kön örökké, † az Úr ítéletei i/gazak. **R.)**

V.2) Legyen kedves előtted az én számnak beszéde, +

és szívem gondolata a te színed e /lött mindenkor, †

az Úr igazságai e/gyenesek. **R.)**

COMMUNIO: 386 / 2 (160g) ACCEPTABIS SACRIFICIUM 50. zs. 21.v. / 50. zs.

Az Úrtól kaptuk a föld termését a kenyeret és a bort. A mise felajánlásában *tiedet a tiedből neked ajánljuk föl,* vagyis Isten saját adományait használtuk föl áldozati tárgyként. De ez csak akkor vált igazi áldozattá, amikor Krisztus saját testévé és vérévé lényegítette át (átváltoztatás). Ez már Istennek kedves, elfogadott áldozat volt, s a kenyérben és a borban átadott önmagunkat is elfogadta, átváltoztatta. Ennek az átistenítésnek végpontja a szentáldozás: áldozatunk elfogadásának pecsétje. Önmagunkat adtuk? Most Isten adja önmagát.

El-fo-ga-dod, Is- ten, i-gaz ál-do-za-tun-kat, s a fe-la-ján-lást,

mit ol-tá-rod-ra hoz-tunk. (7.t.) † *

(Csodatetteinek emléket állított a jóságos és irgalmas Úr: * az istenfélőknek eledelt adott. 110. zs. 4-5)

Tiszta szívet teremts bennem, ó /Isten, * és az igaz lelket újítsd meg /bensőmben!

Ne vess el engem orcad /elől, * és szent Lelkedet ne vond meg /tőlem! **Ant.**

Add vissza nekem a te üdvösséged /örömét, * és készséges lélekkel erősíts meg

/engem! Hadd tanítsam meg a bűnösöket a te /utadra, * és az istentelenek majd

megtérnek /hozzád! **Ant.** Nyisd meg, Uram, /ajkamat, * és szám a te dicséreted

/hirdeti! A töredelmes lélek az Istennek tetsző /áldozat, * a megtört és alázatos szívet,

ó Isten, meg nem /veted. **Ant.**

C / COMMUNIO: OPTIMAM PARTEM ELEGIT SIBI MARIA Lk 10, 42 / 33.zs.

Má-ri-a a jobbik részt vá-lasz-tot-ta, és nem is ve-szí-ti el so-ha. (8.t.)

Áldom én az Urat /minden időben, * az ő dicsérete min/denkor ajkamon. Az Úrban dicsekszik /az én lelkem, * hallják meg ezt a szelídek és /vigadjanak. **Ant.** Magasztaljátok az /Urat énvelem, * és dicsőítsük mind együtt /az ő nevét. Kerestem az Urat, és meghall/gatott engem, * és minden háborúságból kira/gadott engem. **Ant.**